

2 тѣ на мѣсто-то. ^аИ като іѣ видѣ Сихемъ сынѣ-тѣ на Еммора Евейна, князь-тѣ на мѣсто-то, ^бзѣ іѣ и лежа съ неіѣ, и обещи іѣ. И душа-та му ся прилѣпи за Динѣ, Іакововѣ-тѣ дѣщеріѣ: и възлюби момѣ-тѣ, и говори по сѣрдце-то на момѣ-тѣ. ^вИ говори Сихемъ на Еммора отца си, и рече: Земи ми тѣѣ момѣ за женѣ. И чу Іаковъ че осквернилъ Динѣ дѣщеріѣ му: а сынове-тѣ му бѣхѣ съскотове-тѣ му на поле-то: и ^гзамѣлча Іаковъ додѣ да дойдѣтъ.

6 А Емморъ, отецъ Сихемовъ, излѣзе къмъ Іакова, за да говори съ него. И дойдохѣ сынове-тѣ Іаковови отъ поле-то, като чухѣ това; и разсѣрдихѣ ся мѣжіе-тѣ, и ^дразгнѣвихѣ ся твърдѣ, че ^естори грозно на Израїля, като лежалъ съ Іакововѣ-тѣ дѣщеріѣ: което ^жне трѣбаше да бѣде. И говори имъ Емморъ, и рече: Душа-та на Сихема сына ми ся прилѣпи за дѣщеріѣ-тѣ ви: дайте му іѣ, молѣхъ, за женѣ. И съсватѣте ся съ насъ: дѣщеріѣ-тѣ ваши давайте намъ, и дѣщеріѣ-тѣ наши земайте за васъ. И живѣйте съ насъ: Это, ^зземя-та е прѣдъ васъ: сѣдѣте и ^итѣргувайте въ неіѣ, и ^лнаправѣте стяжанія въ неіѣ. И рече Сихемъ на отца ѣ, и на братія-та ѣ: Да найдѣ благодать прѣдъ васъ: и ^мщо ми речете ще дамъ. Искайте отъ мене колкото ^нвѣно щете, и колкото дарове, и ^още гы дамъ, както ми речете: са-мо дайте ми момѣ-тѣ за женѣ. А Іаковови-тѣ сынове отговорихѣ на Сихема, и на Еммора отца му, ^псѣ измамѣ; и (понеже той бѣше осквернилъ Динѣ сестрѣ ѣ) говорихѣ, и рекохѣ имъ: Не можемъ да сторимъ това нѣщо, да дадемъ сестрѣ си на человѣкъ необрѣзанъ: за-щото ^ротова е укоръ намъ. Въ това само ^сще ся съгласимъ съ васъ: ако станете вы както ный, ако обрѣзываете всякой мѣжкый полъ между васъ, Тогазъ ^тще дадемъ наши-тѣ дѣщеріи вамъ, и ваши-тѣ дѣщеріи ^уще земемъ за насъ, и ^фще живѣемъ съ васъ, и ^хще бѣдемъ единъ народъ. Но, ако ны не послушате да ся обрѣжете, тогазъ ^цще земемъ нашѣ-тѣ дѣщеріѣ, и ^чще си отидемъ. И угодны бѣхѣ думы-тѣ имъ на Еммора, и на Сихема сынѣ-тѣ Емморовѣ. И не ся забави момѣ-тѣ да направѣ това нѣщо, защото много обичаше Іакововѣ-тѣ дѣщеріѣ: и отъ всичкы-тѣ домъ на бащѣ си бѣше ^шнай славный-тѣ.

20 И дойде Емморъ и Сихемъ сынѣ му при врата-та на градъ-тѣ си, и говорихѣ на мѣжіе-тѣ на градъ-тѣ си, и рекохѣ:

21 Тія челоуѣци сѣ мирни въ насъ; за това нека живѣютъ въ земѣ-тѣ, и нека тѣр-гивать въ неіѣ: защото земля-та, это, до-вольно е пространна за тѣхъ: да земамы за жены дѣщеріи-тѣ имъ, и да имъ дава-мы наши-тѣ дѣщеріи. Въ това само ^щще ся съгласятъ съ насъ челоуѣци-тѣ за да жи-вѣютъ съ насъ, ^зщото да бѣдемъ единъ народъ, ако ся обрѣже всякой мѣжкый полъ между насъ, ^икакто ся тѣ обрѣзу-ватъ. Стада-та имъ, и имотъ-тѣ имъ, и всички-тѣ имъ скотове, ^нне ^ище ^{ли} да бѣ-дѣтъ наши? само да ся съгласимъ съ тѣхъ, ^ии ^ище живѣютъ съ насъ. И послушахѣ Еммора и Сихема сына му всички-тѣ ^ркоито излазѣхѣ изъ врата-та на градъ-тѣ му: и обрѣза ся всякой мѣжкый полъ, всички-тѣ ^{ко}кто излазѣхѣ изъ врата-та на градъ-тѣ му.

25 А третій-тъ день когато бѣхѣ въ бо-лѣзнь-тѣ, двама отъ Іакововы-тѣ сынове, ^сСимеонъ и Левій, братія на Динѣ, зѣхѣ всякой ножъ-тѣ си, и влѣзохѣ дѣр-зновенно въ градъ-тѣ, и убихѣ всичкы-тѣ ^ммѣжкый полъ. И Еммора и Сихема сына му убихѣ съ остро-то на ножъ-тѣ; и зѣхѣ Динѣ изъ домъ-тѣ на Сихема, и из-лѣзохѣ. А сынове-тѣ Іаковови ся устре-михѣ върхъ убіены-тѣ, и разграбихѣ градъ-тѣ, понеже бѣхѣ осквернили се-стрѣ имъ. Зѣхѣ овцы-тѣ имъ, и говеда-та имъ, и ослы-тѣ имъ, и ^ищо имаше въ градъ-тѣ, и по поле-то. И всичко-то имъ богатство, и всички-тѣ имъ дѣца, и жены-тѣ имъ заплѣнихѣ; и ^ивсичко ^ищо имаше въ ^ккѣщѣ-тѣ разграбихѣ. А Іаковъ рече на Симеона и на Левія: ^ттурихте мя въ смущеніе, понеже мя правите да съмъ ^инамразенъ между жители-тѣ на тѣзи ^иси, между Хананей-тѣ и Ферезей-тѣ; и ^ифазъ малцина челоуѣци имамъ, а тѣ ^ище ся съберѣтъ върхъ мене, и ^ище мя пора-зятъ, и ^ище погынѣ азъ и домъ-тѣ ми. А тѣ рекохѣ: Като блудницѣ ли да употрѣ-би сестрѣ ни?

ГЛАВА 35.

1 И рече Богъ Іакову: Стани, възлѣзь ^ана Веѣиль, и насли ся тамъ; и ^инаправи тамъ олтарь Богу, ^бкойто ти ся яви ^вкогато бѣгаше ты отъ лице-то на Исава брата си. И рече Іаковъ на ^гдомъ-тѣ си, и на всички-тѣ ^дкоито бѣхѣ съ него: Исхвър-лите ^ечужды-тѣ богове, ^жкоито сѣ между васъ, и ^зочистѣте ся и ^ипромѣните дрехы-тѣ си; И да станемъ да възлѣземъ на Ве-ѣиль; и тамъ ^ище направѣмъ олтарь Богу,

а Гл. 6; 2. Сжд. 14; 1.

б Гл. 20; 2.

в Гл. 14; 2.

г 1 Цар. 10; 27. 2 Цар. 13; 22.

д Гл. 49; 7. 2 Цар. 13; 21.

е Ис. Нав. 7; 15. Сжд. 20; 6.

ж Втор. 23; 17. 2 Цар. 13; 12.

и Гл. 13; 9. 20; 15.

л Гл. 42; 34.

м Гл. 47; 27.

н Исх. 22; 16, 17. Втор. 22;

о 21 Цар. 18; 25.

п 2 Цар. 13; 24, и др.

р Ис. Нав. 5; 9.

с 1 Лѣт. 4; 9.

т Гл. 23; 10.

у Гл. 49; 5, 6, 7.

ф Ис. Нав. 7; 25.

х Исх. 5; 21. 1 Цар. 13; 4.

ц Втор. 4; 27. Псал. 105; 12.

ч —

а Гл. 28; 19.

б Гл. 28; 13.

в Гл. 27; 43.

г Гл. 18; 19. Ис. Нав. 24; 15.

д Гл. 31; 19. 34. Ис. Нав. 24;

е 2, 23. 1 Цар. 7; 3.

ж Исх. 19; 10.